

Koray Çalışkan

koray.caliskan@radikal.com.tr

AK Parti artık 'hegemonya' stratejisiyle değil 'Bizim çoğunluk yeter' mantığıyla adım atıyor.

Uludere'deki katliamdan kim sorumlu? AK Parti. Sıkışınca ne diyor? Camileri ahır yaptılar! Cumhuriyet kutlamasına gidenleri kim gazlatıyor? AK Parti. Sıkışınca ne diyor? Bizi Köşk'e almayan utansın. Biri milletvekili 700 kişi kimin iktidarındayken ölmek üzere? AK Parti. Sıkışınca ne diyor? Aç kalan yok, herkes her şeyi yiyor. Evet, galiba haklı. Yemiyor muyuz?

Yok, zannetmiyorum. 29 Ekim'de olanlar bir milattır. AK Parti'nin inişinin de başlangıcı. Toplumlar karanlıkta yaşar. Yaşadıkları anı o anda göremezler. Tarihçiler geldikleri yeri aydınlatır. Siyasetçiler gidebilecekleri yeri yarım yamalak müjdeler. Anı ise gazeteciler flaşlar çakarak tasvir eder.

29 Ekim kutlamalarında böyle bir ani flaş patladı. Böyle mitingleri her zaman eleştiren Taraf "Ankara'da Anıtkabir'e yürüyen vatandaşa müdahale edildi" diye yazdı. Sürmanşet! Mustafa Akyol gibi muhafazakâr aydınlar ise "Kemalistleri savunacağım aklıma gelmezdi" dedi.

AK Parti bu sırada CHP'yi ve Anıtkabir'e akan yüz binleri "terörist" ilan etti. Refah ya da AK Partililerin gazlandığı, barikatlarda itildiği, Erdoğan'ın ya da yanındakilerin panzerlerin önünde halkın yolunu açmak için debelendiği hangi günü anımsıyoruz? Yok. Devletin İslamcılara uyguladığı sınırlı şiddetle bugün CHP'li, BDP'li, MHP'li, hadi adımı koyalım AK Partili olmayanlara uyguladığı fiziksel, iktisadi, yargısal ve kültürel şiddetin arasında dağlar var.

Erdoğan'ın stratejisi artık kabak gibi ortada. Daha önce hegemonya stratejisi güdüyordu. Yani "Yanımda büyük bir çoğunluk olsun, herkesi mutlu edecek adımlar atayım" diyordu. Sosyalistlerin dahi "Yetmese de hadi bakalım" demesinin arkasında bu neden vardı.

Balyoz, KCK davalarının meşruiyetini yitirmesi, Deniz Feneri rezaletini aklamaları, AB sürecini bitirmesi ve rotayı Suudilere çevirmesi, çevresini çözmeye başladı. Artık AK Parti'nin yanında durmak ahlaken ve aklen daha maliyetli. Bir de üzerine ağzını yanlış yöne açanın, değil vekil, delege bile olamadığı parti içi totaliterliği katın. Sonuç ne?

Dünya siyasi tarihinde iktidarıyla yalnız kalan liderlerin başına sık gelen bir durum. Güç çarpması. Çarpılan da çarpıyor. Türkiye toplumunun geldiği nokta bu. AK Parti artık "hegemonya" stratejisiyle değil, "Bizim çoğunluk yeter" mantığıyla adım atıyor. Bu stratejinin tek taktiği gerilimi arttırmaktır. Toplumun tüm renklerini içinde barındıracak geniş hegemonya yerine, "Ak mı kara mı, seç!" demektir.

Cumhuriyeti devlet değil halk kendi kutlasın derken, kutlamaya giden halkın otobüslerini durduruyor, halka polisle saldırıyorsa, sonra da "kendini" devlet törenlerinde saklanıyorsa bunun nedeni yeni iktidar stratejisidir.

Bu tablonun en acı ironisi ise demokrasimizin bir tabuyu yıkarken otoriterliğimizin küllerinden doğan bir korkunç Ankakuşu gibi toplumun üzerine sinmesi. Bir tarafta başörtülü bir cumhurbaşkanı eşi insanın içini rahatlatarak tebrikleri kabul ediyor, diğer tarafta bu normalleşmenin önünü açanların, bayrağıyla bayramını kutlamaya çalışanların başına cop indiriliyor.

Neydi sahi o laf? Yok dakkalı dukkalı olan değil. “El insan abid-ül ihsan...” İhsan yerine ihtirasın mı kölesi olmalı insan?